

1881

A testi és lelki szenvedés Jézus barátainak osztályrésze, míg a földön tartózkodnak. Minél jobban szeret Jézus egy lelket, annál inkább részesíti a fájdalmakból, amelyeket irántunk való szeretetből elviselt. Boldog az ily kiváltságos lélek! Mennyi érdemet szerezhet! Ez a legrövidebb út a mennybe. Ne féljen hát a szenvedéstől; ellenkezőleg, szeresse, hiszen közelebb viszi ahhoz, akit szeret. Nem mondtam-e már, hogy a szeretet megédesíti azt, ami – mivel nem szeret eléggé – nagyon keserűnek tűnik? Annak, hogy a lélek hamar bensőségesen egyesülhessen Jézussal, a biztos eszköze a szeretet, de a szenvedéssel párosult szeretet. Önnek sok keresztje volt már, mégsem szereti még úgy [a szenvedést], amint Jézus szeretné. Ha tudná, mennyire javára válik a léleknek a szenvedés! Ezek a leggyöngédebb érintések, amelyekkel az isteni Hitves illetheti azt, akivel bensőségesen akar egyesülni. E kiváltságos léleknek egyik szenvedést küldi a másik után, egyik fájdalmat a másik után, hogy elválassa mindentől, ami körülveszi. Azután szólni tud a szívéhez. Mi történik ezekben az isteni beszélgetésekben? Ha akarja, megtudja. Jézus függőben tartja kegyelmeit, amelyekkel elárasztja majd, amikor úgy látja, hogy akarata szerint felkészült és alkalmas a befogadásukra.

Jézus azt akarja, hogy egyedül őerte cselekedjék, és minden tette az ő dicsőségére irányuljon; hogy ő legyen bizalmasa minden örömeiben és bánatában; hogy a legkisebb dolgot se tegye anélkül, hogy tőle tanácsot és megvilágosítást ne kérne; hogy mindazért, amit tesz, viszonzásul egyedül csak őt kívánja. Ön erre törekszik már évek óta! „Jézusom – mondja hát neki –, soha semmiféle hálát ne kapjak a földön azért a kevéske jóért, amit teszek! Te egyedül elég vagy nekem!” Mit gondol erről a kérésről? Teljesül-e? Jézus nem hagyja, hogy nagylelkűségben felülmúlják, majd meglátja. Gondoljon arra is, hogy nem annyira az imái juttatják az örök lakhely birtokába, mint inkább tökéletes tettei, Jézussal való bensőséges egysége. Legyen meggyőződve róla, hogy nagy tervei voltak az ön lelkével, amikor így küldött önhöz; ha elmondhatnám, amit tudok erről...! Mily nagy szeretettel van Jézus ön iránt! Mily kedvességgel, mily figyelmességgel fordul ön felé! Közömbössége sem keseríti el. Milyen hidegen, milyen érdektelenül bánik olykor Istennel, aki ily jó! Kérjen tőle bocsánatot mindezen hibákért, és viselkedjék úgy, mint a gyermek a legjobb édesapával. Ne féljen attól, hogy zavarja őt. Szeretem, ha bizalmat látok a szívében. Mindig azt keresse, hogyan tehet a kedvére, attól

kezdve, hogy felébred, egészen estig, s közben soha ne hallgasson saját természete indításaira.

1881. április

Ha nem halad gyorsabban a tökéletesedésben, ez azért van, mert akarata nem egyesült eléggé Isten akaratával. Túlságosan saját magát keresi! Olykor fél saját magától. Jézus mindezt a halogatást türelmesen kivárja! Ki veszít vele? Ön! Ha tudná, milyen kegyelmeket tartogat önnek Jézus, mennyire óhajt egyesülni önnel, átadná neki lázongó akaratát, amely ma akar, de holnap már nem; átadná neki, aki oly nagy jósággal és főleg akkora szeretettel kéri.

Jézus nem fogja addig békén hagyni, amíg el nem éri azt a tökéletességet, amit önnek szánt. Tegyen, amit csak tetszik; amíg akarata nem válik eggyé, azonossá az övével, amíg tetteit nem isteni tekintete alatt és nem az ő tetszésére viszi véghez, addig sem békéje, sem lelki nyugalma nem lesz!